

ת"פ 26765/07/16 - מדינת ישראל נגד שלום זנזורי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26765-07-16 מדינת ישראל נ' זנזורי
תיק חיצוני: 1069725/2014

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שלום זנזורי

המלטה

מונחת בפני בקשת הגאשם לביטול כתב האישום שהוגש כנגדו נוכח טענות מקדמיות ובין היתר, אי קיומה של זכות השימוע, בהתאם לסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הגשת כתב האישום בחוסר סמכות; אפליה ביחס לנאשמים אחרים באותה פרשה וטענת הגנה מן הצדק. עוד ביקש לקבל את פירוט שמות האחרים המוזכרים בכתב האישום.

רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים

נדב הגאשם הגיש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ו-1977 (להלן: "החוק"); שימוש במסמך מזויף לצורך קבלת דבר, לפי סעיף 420 לחוק; קשירת קשר למשע, לפי סעיף 4499(א)(1) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, עסקינן בפרשה שעניינה הפקת תלושי שכר מזויפים לעובדים, כך שיוכלו לקבל מן המוסד לביטוח לאומי סכף במרמה.

בין השנים 2013-2010, החברה המזכרת בכתב האישום הנפיקה תלושי שכר פיקטיביים על שם הגאשם ודוחה עליו למסוד לביטוח לאומי כעובד בחברה. זאת, למרות שלא הועסק בחברה כלל.

בעקבות כך, הגיש הגאשם למסוד לביטוח לאומי תביעות לקבלת נמלת הבטחת הכנסה, בצירוף מסמכים פיקטיביים וקיבל סכומי כסף במסגרת נמלה זו וכן, זכויות מכח "רצף ביטוח" לתקופה בה, לכאורה, עבד בחברה.

ב"כ הגאשם טען כי לא קוימה בעניינו של הגאשם זכות השימוע בהתאם להוראת סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), כמחוייב בעבירות מסוג פשע ולמרות שהגאשם פנה בבקשה לאפשר לו לקיים שימוע. על כך, עתל לביטול כתב האישום שהוגש נגדו.

עוד טען כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות. הוגש שמוסמך להגיש כתב אישום בכל הנוגע לעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע הוא התביעה המעטרתית.

חמף על כך, טען ב"כ הגאשם להגנה מן הצדק בשל אפליית הגאשם ביחס לנאשמים אחרים באותה הפרשה וכן, ביקש לקבל את שמות האחרים המוזכרים בכתב האישום.

ב"כ הגאשם הפנה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט בנושא.

בתגובתו בכתב, ציין ב"כ המאשימה כי לנאשם ניתנה זכותו לשימוע בכתב והוא מימש אותה. הודעת יידוע בהתאם להוראת סעיף 60א לחסד"פ ששלחה לנאשם הוא שלא מכתב תגובה. לאחר עיון מעמיק במכתבו, סברה המאשימה כי חומר הראיות בעניינו,

כמו גם האינטרס הציבורי, מצדיק הגשת כתב אישום נגדו. עוד ציין ב"כ המאשימה כי לאחר מכן, נמסר לנאשם כי הוא מוזמן למסוד זכויותיו ולתאם עם ב"כ המאשימה מועד לקיום שימוע בעל פה טרם הגשת כתב אישום נגדו וזאת, למרות שמדובר בסמכות עברשות שניתנה לו. מתכתב אותו הציע ב"כ הגאשם לא הניע ליד המאשימה כלל. עוד טען כי הגאשם בחר בחלק לא מבוסס מחקריותו במטרתה לשמור על זכות השתיקה. במצב דברים זה ובהתאם להנחיית הויעמ"ש לממשלה, סבורה המאשימה כי אין לקבל טענה שכפי הגאשם באשר למסירת גרסה שגויה שלצבה בחר לשמור על זכות השתיקה.

זכויותיו של הגאשם לא נפגעו ועל כך, אין מקום לבטל את כתב האישום נגדו.

עוד עתר ב"כ המאשימה לדחית טענת ב"כ הגאשם בדבר הגשת כתב האישום בחוסר סמכות והפנה לכתב ההסמכה אשר צורף כנספח א' לתגובת המאשימה ומלמד כי ביחיד יחידת התביעות המעטרתית נתונה הסמכות להגשת כתב אישום בעבירות המפורטות.

ב"כ המאשימה התייחס לטענת ב"כ הגאשם לפיו הופלה לרעה ביחס לנאשמים אחרים בפרשה. לדבריו, נסיבות ביצוע העבירה וכן, נסיבותיהם האישיות של הנאשמים האחרים שונות מאלו של הגאשם דן ועל כך, בוצעה ההבחנה האמורה ביה"ם. עם זאת, המאשימה תמכה טענותיה בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

דבן

א' ערכת שימוע

המסגרת הנומרטבית לד"ן, חצויה בהוראת סעיף 60א לחסד"פ, וזו לשונה:

"א) **רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן המליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.**

(ב) **ההודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בתובל לביכורים ולהצגת טיעונים**

(ג) **שלחלה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רשאי אנה אכילו התוצאה כדן גם בלא תחמה על אישור מסייה.**

(ד) **תשדר רשמי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום בעבירה פלזנית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שמה הסמכות לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.**

(ה) **המליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מתמסנים שירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בסיום חלפו 30 ימים ואף בסיום פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).**

(ו) **"...**

בהתאם להוראת סעיף זה, כאשר עסקינן בעבירה מסוג פשע, חלה חובה על רשות התביעה ליידיע את החשוד, לפי הכתובת הידועה לה, כי חומר החקירה בעניינו הועבר לידה. זכותו של החשוד לפנות אל רשות התביעה, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, להציג טענותיו לגבי העמדון לדין בפניה ולבקש כי תימנע מהגשת כתב אישום כנגדו.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חשיבות זכות השימוע.

זכות זו עשויה ליעיל את מלאכת התביעה. יכול ויחסכו משאבים הכרוכים בניהולו של הליך פלילי, באם שכנע הגאשם את התביעה כי אין להעמידו לדין. לחילופין, יכול השימוע לחדד המחלוקות בין הצדדים ולייעל את המשך ההליך ואף עשויה לעודד היברות בין הצדדים בגיטיון להגיע לכדי הסדר טיעון. אולם, עלול הוא גם להקשות על עבודת התביעה ולדחות את פתיחתו של ההליך הפלילי. על כך, לשם הגשתת תכליתיו בצורה אופטימאלית, הכלל הוא כי יש לקיימו מראש (ראה ע"פ 1053/13 סתן היכלי נ' מדינת ישראל [פורסם בבב], 23.06.13); ב"צ 1400/06 א' התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממלא מקום ראש הממשלה [פורסם בבב], 06.03.06).

אין חולק כי הודעת יידוע ששלחה לנאשם וכי הוא בתגובה פנה בכתב למאשימה. המאשימה שקלה את טענותיו של הגאשם והחליטה להגיש נגדו כתב אישום. אין הכרח כי יתקיים שימוע בעל פה, לאחר שניתנה לו הזדמנות בכתב להציג את טענותיו. למעלה מן הצורך ציינו כי גם אם נאש נופל פנם בפעולה של המאשימה וכי היה צורך לאפשר לנאשם שימוע בעל פה, מהמשתתפת שהוצגה לבית המשפט על ידי הצדדים, לא ניתן לקבוע בוודאות כי אילו היה נערך שימוע כזה, התוצאה בהכרח הייתה אי המשל כתב אישום כנגד הגאשם.

ובכל מקרה, הסטאטוס בו מצוי ההליך מאפשר קיומו של שימוע בדיעבד והפגיעה בזכויותיו, ככל שהייתה, הינה ברת תיקון בשלב זה.

חוקה כי גורמי התביעה עושים מלאכתם נאמנה ודלתם פתוחה לשמיעת טענות הגאשם באופן כזה שאם ישתכנעו כי יש לבטל את כתב האישום, גם בעת הזו, יעשו כן. (ראה ע"פ 1053/13 סתן היכלי נ' מדינת ישראל [פורסם בבב], 23.06.13); ח"פ (מחוזי-ת"א) 40131/07 מדינת ישראל נ' בן רובי [פורסם בבב], 03.09.07); תמ"ח (מחוזי ת"א) 1057/06 מדינת ישראל נ' אוזולאי [פורסם בבב], 23.11.06).

לאור האמור לעיל, הגני דוחה את בקשת הגאשם לביטול כתב האישום נוכח אי קיומה של זכות השימוע.

המסגרת להגשת כתב האישום

המכרת חומר החקירה לתביעה המעטרתית והגשת כתב האישום על ידה אינה חורגת מן הסמכות הקבועה בחוק, בהתאם לכתב ההסמכה שהוצג על ידי ב"כ המאשימה.

ובכל מקרה, ציינו, למעלה מן הצורך, כי בהתאם לחוק סל' 62 - הוראת שעה, תשע"ד-2013, הוראת סעיף 160(ו) קובעת כי גם אם הטיפול בחומר חקירה בידי פרקליט או תובע מעטרתיי אינה על פי חלוקת הטיפול הקבועה בחסד"פ, אין בכך כשלעצמו כדי לספול הליך פלילי (ראה גם בש"פ 9195/10 קובר נ' מדינת ישראל [פורסם בבב], 04.01.11). אף בהיקון משנת 2013 אין כדי לתמוך בטענת ב"כ הגאשם, שכן לא הוכח כי נגרם לנאשם אי צדק כלשהו.

לאור האמור לעיל, אין בידי לקבל את טענת ב"כ הגאשם כי כתב האישום הוגש בחוסר סמכות.

טענת הגנה מן הצדק בשל אפלייה

ב"כ המאשימה עמד על ההבחנה בין הגאשם לבין נאשמים אחרים בפרשה בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה וכן, לנסיבותיהם האישיות.

ברי כי כל חיק וחקי נבדק על פי נסיבותיו הוא, על פי חומר הראיות שנאסף וועל פי נסיבותיו הספציפיות של החשוד.

משדן בית המשפט בעניינו של הגאשם, אין הוא אמור לבחון האם נכונים היו שקוליהם של העוסקים במלאכה בהחלטותיהם לנקוט בהליכים מעטטיים או לאו ובאילו סעיפי עבירה יואשם הגאשם. למאשימה פרונוגטיבה להפעיל שיקול דעת בנוגע לכך. חזקה, כי כל עוד לא הוכח אחרות, הופעלו שיקולים ענייניים בלבד. ביקורת השפוטית על החלטת של המאשימה על העמדה לדין הינה אך ורק במקרים חריגים, בהם נפלה ההחלטה מחוץ למתחם הסבירות באופן ניכר.

המאשימה הציבה על הנסיבות השונות, כאמור, בין הנאשמים ולאחר שקשלה עמדתה בשנית, החליטה לתקן את כתב האישום נגד הגאשם ולהאשימו בעבירת קבלת דבר במרמה ולא בעבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, כפי שהוגאשם מלכתחילה.

למעלה מן הצורך ציינו כי הלכה מסוקה היא כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ביותר, מקרים בהם ההחנותה של הרשות שהרעיווריותית ותחשות הצדק האוניברסאלי נפגעת (ראה למשל ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד 60(6) 776 (2005)).

גם אם נניח ותגובה איתנה בורזנית - אין הכרח כי היא תפגע פגיעה ממשיית ורובת היקף בתחשות הצדק וההגנות עד כי צדדיק ביטולו של כתב האישום כנגד הגאשם.

בנסיבות האמורות, לא ניתן לומר כי קיים פגם מצדיק ביטולו של כתב האישום.

על כך, הגני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר החלטתי אל הצדדים.

ביתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10/7/2017, בהעדר הצדדים.